

№ 7-8 (698-699)
Вересень 2010 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

**Півфінал першості світу ACM
з програмування може переїхати
з Бухареста (Румунія) до ВНТУ
уже наступного року**
(стор. 4-5)

У ВНТУ – НОВИЙ РЕКТОР

Доктора технічних наук, професора Володимира Грабка наказом Міністра освіти і науки України призначено ректором Вінницького національного технічного університету

2 вересня відбулась конференція трудового колективу університету з виборів ректора ВНЗ. Із 154 делегатів конференції у її роботі взяли участь 153.

На вакантну посаду ректора балотувалось дві кандидатури: перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв'язків та економічної політики ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко і в.о. ректора ВНТУ, доктор технічних наук, академік НАПНУ Борис Мокін.

71 делегат конференції проголосував за Бориса Мокіна, 72 — за Володимира Грабка, 9 — проти обох. Один бюлетень виявився недійсним.

Професор Грабко, як переможець виборів, 7 вересня був запрошений на співбесіду на кадрову комісію Міністерства освіти і науки України.

Успішно її пройшовши, 8 вересня Володимир Грабко наказом

Міністра освіти і науки України Дмитра Табачника призначений ректором Вінницького національного технічного університету строком на 5 років як обраний за конкурсом.

Нині ректор ВНТУ Володимир Грабко є завідувачем кафедри ЕМСАПТ – Електромеханічні системи автоматизації в промисловості і на транспорті.

Володимир Віталійович народився у 1960 році. Закінчив Вінницький політехнічний інститут у 1984-му. У 1990 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 2004 р. – докторську.

Науковий напрямок досліджень полягає у розробці математичних методів та моделей процесів, що протікають в енергетичних та електромеханічних системах, синтезі інформаційно-вимірювальних систем автоматичного і автоматизованого керування цими процесами. Автор 290 публікацій, серед яких 9 монографій та понад 150 патентів. Член двох спеціалізованих рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

м. Київ

08 09 2010 р.

№ 357-к

Про призначення
Грабка В.В.

Призначити доктора технічних наук, професора Грабка Володимира Віталійовича ректором Вінницького національного технічного університету з 8 вересня 2010 року, строком на п'ять років, по 8 вересня 2015 року, як обраного за конкурсом, згідно частини першої статті 39 Закону України "Про вищу освіту", на умовах, викладених у контракті.

Підстава: протокол рішення конференції трудового колективу Вінницького національного технічного університету від 02.09.2010 р., рішення експертної кадрової комісії МОН України від 07.09. 2010 р., контракт № І-2.

Міністр

Д.В.Табачник

«ВЕСЕЛІМОСЯ!» В МНОГОТРУДНІЙ ПРАЦІ

Щасливі переможці вступних перегонів-2010 – дванадцять сотень юнаків і дівчат в останній день літа отримали омріяний студентський квиток, котрий засвідчує, що вони стали першокурсниками провідного українського вишу – Вінницького національного технічного університету.

Урочистості з такої нагоди відбувались як зазвичай – на університетському стадіоні, подібного якому не має жоден ВНЗ держави.

Ця юнь поступила до ВНТУ в рік дев'ятнадцятиліття нашої незалежної Української держави. І вітає її доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Національної академії педагогічних наук України та багатьох громадських академій Борис Мокін. Борис Іванович стояв у витоків української державності – з 1990 по 1994 роки, працюючи ректором, був одночасно і депутатом Верховної Ради України першого скликання, яка прийняла Декларацію про суверенітет України та проголосила Україну незалежною державою.

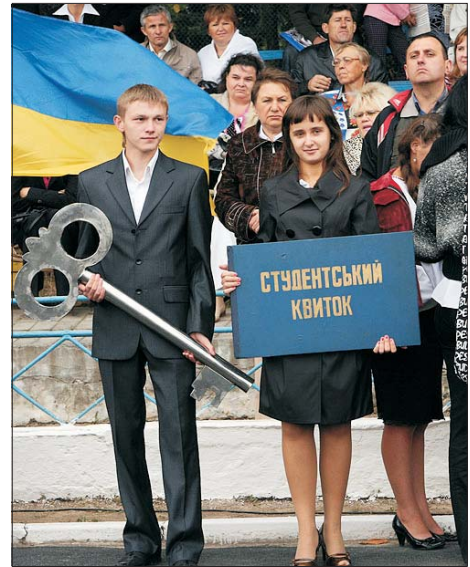
– Зараз на розгляді у Верховній Раді перебувають зміни до Закону України «Про вищу освіту», де передбачається, що усі студенти після бакалаврату навчатимуться в магістратурі – будуть магістрами інженерії або магістрами наук. І термін навчання в магістратурі – два роки. Отож, закінчуватимете наш університет напередодні святкування 25-річчя Незалеж-

ності України. І я вважаю, що це і буде вклад нашого університету, наш подарунок Батьківщині – випуск такої когорти молодих фахівців. Зичу, щоб за ці 6 років, впродовж яких навчатиметесь в нашому університеті, усі ви стали висококласними спеціалістами і ніхто не загубився на довгому шляху до диплому.

А доктор технічних наук, професор Володимир Грабко певен, що більшість із нинішніх першокурсників долучиться до примноження тих здобутків, які має їхня alma mater.

– ВНТУ входить і в Європейську асоціацію університетів, і у Всесвітню асоціацію університетів, і в Міжнародну асоціацію винахідницьких організацій, в багато інших інституцій, які додають престижу нашому ВНЗ. Це здобуто не лише силами викладачів, а й наших студентів. Отож, не гайте часу, одразу беріться за серйозну роботу. Студентство – це не тільки найчудовіша пора життя, а й серйозна кропітка робота.

Серед випускників нашого політеху є багато успішних бізнесменів, дер-

жавних діячів, є науковці, чії імена добре знані в світі, більшість професорів, докторів наук, завідувачів кафедр нашого вишу – це колишні його випускники. **Директор Інституту РТЗП, завідувач кафедри, доктор технічних наук, професор Василь Кичак** теж фахово зріс у нашому ВНЗ. Тож, закликав нинішніх першокурсників продовжити ці гарні традиції.

Президент студентського самоврядування ВНТУ Ігор Колос повідомив юному поповненню, що за десять років у нашому університеті виросло найпотужніше в регіоні студентське самоврядування. Дуже багато заходів зорганізовується саме для першокурсників – «Студентська осінь», традиційний Квест для першокурсників «Пізнай ВНТУ».

Першокурсники виголошують урочисту обіцянку студентів Вінницького національного технічного університету. Лунає віднині і їхній гімн – «Gaudeamus!». «Гаудеамус» – то латиною, а українською – «Веселімося!» Хоча отримана того дня «заліківка» ненав'язливо попереджує: може стати зовсім не до веселощів, якщо неналежно ставитися до многотрудної праці здобування знань.

Молоді науковці, кращі з кращих студентів – магістри нашого університету Роман Петрук, Марина Деундяк, Олія Самігулліна і Максим Шабатура

• Олімпіада •

ЧИ СТАНЕ ЧВЕРТЬФІНАЛ ПІВФІНАЛОМ

Уже вдесяте в нашому університеті відбулась Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування, яка має статус чвертьфіналу першості світу. Її гостем був Білл Поучер, директор першості світу ACM з програмування, який приїхав в Україну, аби визначити чи готова наша країна проводити у себе півфінал. З цього приводу у Міністерстві освіти і науки України зорганізували прес-конференцію.

— Я дуже радий знайомству з Україною, студенти-програмісти якої останнім часом демонструють найвищу динаміку зростання рівня підготовки і посідають більшість призових місць у південно-східному європейському півфіналі першості світу з програмування, — зауважив, спілкуючись з олімпійцями, Білл Поучер, професор університету Бейлора (місто Сан-Антоніо, Техас, США).

Вагомі досягнення українських студентів, здобуті за час проведення Всеукраїнської олімпіади, обумовили надання їй офіційного статусу чвертьфіналу першості світу. А тепер спричинились до того, що з 2011 року півфінал першості світу по південно-східній Європі може перебратися з Бухареста (Румунія) до Вінниці. Саме для прийняття остаточного рішення особисто приїхав з інспекцією до України пан Поучер.

Білл Поучер очолює Оргкомітет студентської першості світу з програмування з 1988 року. Він провів у Вінниці два дні: 11 і 12 вересня. Ретельно аналізував умови та організацію проведення Всеукраїнської олімпіади, багато спілкувався з організаторами олімпіади та її учасниками. І від його доповіді на Раді директорів залежить, чи переїде до Вінниці світовий півфінал.

У разі позитивного вирішення це підніме авторитет України у світовій IT-спільноті і підвищить кількість учас-

ників півфіналу першості світу від України. Наша держава сьогодні обмежена не стільки талановитістю учасників, скільки фінансовими проблемами українських університетів. Позитивне рішення також зробить наш Вінницький національний технічний університет базовим університетом з проведення першості світу з програмування.

У Міністерстві освіти і науки України 13 вересня відбулась прес-конференція з нагоди ювілею — 10-ї річниці Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування. У ній взяв участь Білл Поучер. Він зауважив, що США випускають тільки 1/6 від потреби фахівців з інформаційних технологій і вимушені наймати 5/6 спеціалістів з інших країн.

Справді, більшість переможців Всеукраїнської студентської олімпіади працевлаштовуються за кордоном: Google, Facebook, Microsoft, IBM. Член зіркової команди нашого Вінницького національного технічного університету, що двічі була фіналістом першості світу, Богдан Власюк працює у Цюріху (Швейцарія) програмістом фірми Google. Інший член команди Павло Коржик в Сідней (Австралія) в іншому офісі фірми Google, також розробляє програмне забезпечення. Дмитро Коржик навчається в аспірантурі у США.

— Ми щиро вітаємо Білла Поучера в Україні і сподіваємося на позитивне рішення щодо проведення в Україні з

Білл Поучер багато спілкувався з олімпійцями

наступного року півфіналу першості світу по південно-східній Європі. — Наголосив автор проекту **Всеукраїнської олімпіади з програмування і її беззмінний координатор Володимир Месюра, професор кафедри комп'ютерних наук нашого університету, тренер команди ВНТУ, двічі фіналіст першості світу.**

Володимир Іванович розповів про роботу з талановитою молоддю. Серед перспективних напрямків він виділив організацію міжнародного конкурсу студентських наукових робіт з наукового напрямку «01.01.08 — математична логіка, дискретна математика і теорія алгоритмів», створення структурованої бібліотеки олімпіадних задач, яка використовувалася б при навчанні, проведенні навчальних Інтернет-олімпіад з програмування, створення он-лайн центру для навчання студентів через Інтернет.

У прес-конференції взяв участь директор українського представництва данської IT-компанії CDM A/S **Томас Бомберг**. Пан Бомберг розповів про досвід співпраці компанії CDM A/S з нашим Вінницьким національним технічним університетом. Він підкреслив, що сьогодні найголовнішим завданням є забезпечення працевлаштування обдарованої молоді в Україні: «Це буде найбільша інвестиція у розвиток держави».

А **Сергій Міхнєв**, виконавчий директор І Міжнародної літньої школи з програмування, старший викладач Севастопольського національного університету ядерної енергії та

Великий перехідний Кубок поїхав до Києва

Нагороди чекають своїх власників

промисловості, наголосив на винятковій важливості літніх та зимових шкіл з програмування, де студенти отримують особливі умови і можливості тренуватися, спілкуватися і набувати досвіду. Росіяни, які нині «ветерани» студентських фіналів світу з програмування, мають ідеальні умови для підготовки – у Петрозаводську для них створено спеціальну школу, де вони відпочивають і тренуються під керівництвом колишніх досвідчених олімпіадників.

...Прикро лиш, що представники ЗМІ, на жаль, цікавляться значущими світовими перемогами студентів-програмістів значно менше, аніж кримінальними подіями чи великим бізнесом або політикою.

Ювілейному десятому відкритому фіналі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування взяли участь 32 кращі команди України, котрі вибороли перемогу в чотирьох регіональних півфіналах серед 146 команд (426 студентів) з 66 університетів 30 міст України. Загальна кількість учасників I етапу змагань (університетського) склала більше 2000 студентів. А також 9 команд із зарубіжжя. Це команди з Білорусі, Болгарії, Вірменії, Грузії та Молдови.

Ювілейний фінал проходив у два тури: командний, що відбувся 10 вересня, та особистий – 11 вересня.

Нині як і торік співорганізатором олімпіади виступила київська компанія «Арт-Мастер». Спонсорами олімпіади стали EPAM, ESET, S&T, Data-Group, CDM, Бакотек, GlobalLogic, Вінницька торгово-промислова палата. Платиновим спонсором вперше стала компанія Fujitsu. На олімпіаді переможцям крім сертифікатів вручили золоті, срібні та бронзові медалі, Великий перехідний Кубок та кубки командам-призерам. Переможець особистого туру (це студент Київського НУ ім. Шевченка) отримав від Fujitsu комп'ютер.

Для олімпійців зорганізували різноманітні заходи: змагання з боулінгу, екскурсію містом, перегляд кінофільму у кінотеатрі Коцюбинського, прогулянку катером Південним Бугом, спортивні змагання. Найсильніші студенти-програмісти у Вінниці не лише мірялися силами в спортивному програмуванні, а й добре відпочили і заприятелювали з новими знайомими.

Для золотого медаліста першості світу з програмування Василя Білецького (Львівський національний університет імені Франка) олімпіада студентів-програмістів як спосіб життя:

– Ми виїжджали зі Львова, там падав непривітний осінній дощ. А ще

звично жажливі дороги. Мали дуже поганий настрій. Але чим ближче ми наближались до Вінниці, тим менший падав дощ, розпогоджувалось і менше ставало хмар і ям на дорозі. А у самій Вінниці майже ідеальна дорога і яскраве сонце. А коли уже тут в університеті я побачив знайомі обличчя тих, кого знаю за попередніми олімпіадами, і нові обличчя, обличчя тих, кому захищати честь

України на міжнародній арені... І тоді повертаються найприємніші спогади, що пов'язані з всеукраїнською студентською командною олімпіадою з програмування. Я закінчив, як студент, брати участь у цій олімпіаді ще у 2008 році, але з того часу я не можу дозволити собі не приїхати на фінал, не привезти одну-дві-чотири команди зі Львова. Було багато альтернатив, можливість заробити гроші чи займатися наукою. Але є олімпіада, на яку я маю приїхати, тому цілий рік до неї готуюся.

Тож, переможці хто?

Перше місце – Київський національний університет імені Шевченка;

друге – Донецький національний університет;
– КНУ імені Шевченка;

третє – Національний технічний університет України «КПІ»;
– Таврійський національний університет;
– Таврійський національний університет.

Команда нашого Вінницького національного технічного університету вдовольнилася першим непризовим місцем – сьомим.

– Як тренер вінницької команди, я, на жаль, тепер і не очікував чемпіонського звання – в нашій команді зараз зміна поколінь. – Прокоментував професор Месюра.

Цифру 7 багато хто вважає щасливою. Тож, і ми маємо сподівання, що наші хлопці, подорослішавши і набравшись досвіду, наступного вересня на XI Всеукраїнській студентській олімпіаді з програмування покажуть кращий результат – відродять спортивну програмістську славу зіркових студентських команд ВНТУ, які перемігши в Україні і в Європі, двічі змагались за перемогу з найсильнішими програмістами планети. Команда нашого університету двічі була у фіналі

Тренери українських команд програмістів

першості світу: один раз у Сан-Антоніо (США) і другий раз у Банфі (Канада).

ПРО ВСЕУКРАЇНСЬКУ СТУДЕНТСЬКУ ОЛІМПІАДУ З ПРОГРАМУВАННЯ

Всеукраїнська студентська олімпіада з програмування була організована за ініціативою нашого Вінницького національного технічного університету.

Головною метою олімпіади є надання українським студентам можливості продемонструвати свою майстерність у мистецтві розробки алгоритмів і програм на високому міжнародному рівні. За 10 років проведення олімпіади Україна вийшла на п'яту позицію всесвітнього рейтингу Топкодера (http://www.topcoder.com/stat?c=country_avg_rating).

П'ять українських університетів входять сьогодні до топ-50 у всесвітньому рейтингу університетів (Київський національний університет імені Тараса Шевченка посідає в ньому п'яту позицію), а п'ять українських студентів до топ-50 в особистому світовому рейтингу.

Останні п'ять років українські студенти повністю домінують у світовому півфіналі Південно-Східної Європи (у 2009 році – перші сім місць!), пропустивши за цей час до світового фіналу лише одну команду не з України.

Більш детальну інформацію можна отримати на сайтах:

- першості світу з програмування - <http://cm.baylor.edu/welcome.icpc>
- українського чвертьфіналу першості світу - <http://cm.baylor.edu/public/worldMap/worldMap.icpc?contestId=665&cid=106838>
- Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування - <http://pc-ua.com.ua/>

Світлина Тетяни ФУРМАН

Конференція

ГУМАНІЗМ І ОСВІТА

У нашому університеті відбулась X міжнародна науково-практична конференція «Гуманізм та освіта». Тривала вона з 14 по 16 вересня.

Окрім ВНТУ її співорганізатори – Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України та New University of Lisbon (Португалія). А присвячений цей науковий форум 200-річчю від Дня народження Миколи Пирогова та 50-річчю ВНТУ. У роботі вченого зібрання активну участь взяли фахівці як гуманітарних, так і технічних наук з України і зарубіжжя.

Традиція науково-практичних гуманітарних конференцій у ВНТУ започаткована кафедрою культурології ще у минулому столітті – 1992 року. На цьому наголосила, відкриваючи пленарне засідання, **доктор філологічних наук, професор Лариса Азарова:**

– З того часу ми постійно проводимо конференції з проблем гуманізації освіти за участю вчених різних вишів України. Відбуваються вони щодвароки, а приїждять не тільки представники з країн СНД, а й науковці вищої школи Румунії, Швеції, Польщі, Болгарії, Португалії. Мета гуманітарних конференцій – акумулювати досвід вищої школи, зокрема технічної щодо розв'язання завдань гуманізації освіти. Завдань, які не тільки не втрачають своєї актуальності, а навпаки – набувають нових рис, нової форми, вагомості, популярності.

Ректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко, привітавши учасників конференції, побажав результативної праці:

– Уже майже 20 років в нашому університеті взятий курс на гуманізацію і гуманітаризацію технічної освіти. Виховувати фахівців вищої кваліфікації технічного спрямування без гуманітарної складової, без того, щоб вони розуміли і цінували те прекрасне, що нас оточує, – хибно. Німеччина, яка свого часу так раціоналізовано чинила, нині відмовилась від цих своїх напрацювань, і нині її вища школа прагне готувати всебічно розвинену осо-

**Доктори педагогічних наук, професори
Олександр Лавриненко та Микола Солдатенко
(Національна академія педагогічних наук України)**

бистість. Варт зауважити, що уже майже 20 років в нашому університеті діє Центр культурології і виховання студентів, який нині має цілий ряд різноманітних художніх музеїв, котрі дуже вдало доповнюють гуманітарну складову підготовки фахівців вищої кваліфікації.

Тож, гостей радо запросили оглянути нову виставку, що напередодні відкрилась в експозиційній залі ЦКіВС – доробок талановитої вінницької художниці Ірини Шостак-Орлової: гобелен, лялька-мотанка. Учасники конференції побували й у інших наших музеях.

Знайомились з міжвузівським ґендерним центром, який працює в нашому університеті, лабораторією соціологічних досліджень ВНТУ, службою психологічної підтримки. Потому обмінялись досвідом щодо організації навчальних лабораторій гуманітарних дисциплін.

Цікавим і по-справжньому дискусійним видався «круглий стіл» «Педагогічна майстерність як система розвитку професіоналізму викладача». А секційних засідань було аж 7. Тема одного з них: «Педагог і гуманіст Микола Пирогов. Гуманістичні традиції в сучасній освіті». Після закінчення роботи секцій учасники конфе-

ренції мали автобусну екскурсію до Національного музею-садиби геніального хірурга.

До початку роботи конференції в університетському видавництві вийшов розкішний фоліант – збірник її матеріалів. А також статті виставлялись на власному сайті конференції за адресою <http://conf.vstu.edu.ua/hume/d/>. І, як засвідчує статистика, популярністю конференція ще до її початку користувалась неабиякою.

Учасники конференції гостюють у Миколи Пирогова

Роксоляна Швай (НУ «Львівська політехніка») у художньому музеї нашого університету

ЗНАЙ НАШИХ!

РОМАН ПЕТРУК — МОЛОДИЙ ЕКОЛОГ РОКУ

У двадцятку кращих обласного конкурсу «Молода людина року» увійшов Роман Петрук, магістрант нашого університету.

За це звання боролись 124 талановитих юнаків та дівчат віком від 14 до 35 років. Перевагу експертна комісія надавала насамперед соціальній значимості досягнень кандидата у певній галузі. Почесне звання «Молода людина року» здобули особистості, чий особливі досягнення сприяють розбудові регіону та держави.

Конкурс проводився у 20 номінаціях. Роман переміг у номінації «Молодий еколог року».

Хлопець є віце-президентом Вінницької обласної громадської організації «Екотопія Поділля», членом Всеєвропейської громадської організації «Есоторія», членом Всеукраїнської екологічної ліги. Роман – активний учасник та співорганізатор природоохоронницьких та екологічних заходів: «Збережи планету», «Не рубай ялинку», «Зробимо наше місто чистим», «Посади своє

дерево», «День довілля», «День Землі». Співавтор монографії «Екологічна безпека Вінниччини». Учасник Всеукраїнських з'їздів екологів, міжнародного симпозіуму «Міжрегіональні проблеми екологічної безпеки». Виконав ряд державних та госпдоговірних тематик у напрямку розроблення методів знешкодження, утилізації та ідентифікації невикористаних, заборонених і неопізнаних пестицидних препаратів, а також твердих побутових відходів у Вінниці та в області.

Вітаючи переможців, голова обласної державної адміністрації Микола Джиган зауважив: «Молодість – неповторна і відповідальна пора, час, коли маленька перемога стає запорукою життєвого успіху, а непра-

вильний вибір може звести всі прагнення нанівець. Ефективна молодіжна політика – це інвестиції в майбутнє».

СМІТЯТЬ СЛАБАКИ.

ТИ – НЕ СЛАБАК!

Майбутнє розпочинається уже сьогодні. Відтак, поки кожен з нас цього не усвідомить і не змінюватиме світ, починаючи із себе, – світ в цілому не зміниться.

8 вересня у Вінниці відбулася добровільна екологічна акція «Рідне місто – чисте місто», організована міським центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Вінниці. Серед активних учасників прибирання були студенти-екологи Вінницького національного технічного університету.

Мета акції: акцентування уваги на екологічних проблемах міста, екологічне виховання молоді, виявлення громадянської позиції, очищення від сміття парків, скверів та вулиць рідного міста.

Екологічна подія розгорнулася у міському Лісопарку і проходила на творчому підйомі дружно і весело. Всього було зібрано близько 200 мішків з побутовим сміттям – значно більше, ніж минулого разу у цьому ж парку. Прикро, що територія Лісопарку стала місцем, куди зручно й безпечно можна викидати різний непотріб. Прикро, що наші громадяни користуються незахищеністю природи й легкою можливістю уникнути відповідальності.

Окрім практичного, акція носила просвітницький характер, адже засмічена територія парку – яскравий приклад відсутності культури поведінки з відходами. Учас-

ники акції продемонстрували, як різниться паркова зона до і після прибирання, а у зверненні до громадськості ще раз наголосили, що наслідки безвідповідального поводження з відходами можуть стати непередбачуваними. Перший вчинок, який може зробити кожен, – не залишати сміття там, де відпочиває або перебуває.

Наша установка – **чисто не там, де прибирають, а там, де не сміять**. Хоча, звісно ж, кожному зрозуміло: чисто там, де прибирають і не сміять. Як у Європі. Хоча вона теж не скрізь однакова. Німецький педантизм, манірність англійців відрізняються, наприклад, від італійської безпосередності, темпераменту і своєрідного неореалізму у стосунках із природою. Тому десь за викинутий недопалок, наприклад, можуть і оштрафувати на солідну суму, а то й узагалі за грати відправити... Ось тут і стає за державу прикро.

«Сміять слабаки. Ти - не слабак!» – звертаються до усіх вінничан екологи, вже традиційно виходячи на прибирання парків, скверів та вулиць. Організатори ставлять за мету привернути увагу мешканців міста до необхідності прибирати за собою. А чиновників хочуть змусити встановити контейнери у достатній кількості у зонах відпочинку, парках, на пляжах тощо.

Ірина БЕЗВОЗЮК,
заступник з виховної роботи директора ІНЕЕК

Євроінтеграція

СТУДЕНТИ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ МОЖУТЬ НАВЧАТИСЯ СЕМЕСТР ЧИ ДВА У НІМЕЧЧИНІ, А НІМЕЦЬКІ – У ВНТУ

Кандидат технічних наук, доцент кафедри металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв нашого університету Леонід Поліщук перебував з візитом у Західно-саксонській вищій школі, що в місті Цвіккау (Німеччина).

У Львові ще в 1993 році був започаткований міжнародний симпозиум інженерів-механіків. Серед запрошених був і Леонід Клавдійович. Учені з Австралії, Америки, Великої Британії, Німеччини, Польщі, балканських країн звісно й з ближнього зарубіжжя, що мають українське коріння, охоче й активно долучаються до роботи цього фахового наукового зібрання. На одному з таких заходів кілька років тому він й познайомився із професором Карлом-Хайнцем Нойманом, завідувачем кафедри «Деталі машин», директором Центру наукових досліджень і впроваджень Західно-саксонської вищої школи. Оскільки наукові інтереси, сфери наукових пошуків збігаються, тому заприятелювали. Пан Нойман запросив відвідати Західно-саксонську вищу школу, аби український вчений-викладач ознайомився із їхньою науковою базою та особливостями навчання.

**І СПЕЦІАЛІСТУ, І МАГІСТРУ –
3,8 ТИСЯЧІ ЄВРО**

Заснована Західно-саксонська вища школа в 1898 році. Існувала в різних статусах, була й університетом. Але після об'єднання Німеччини постала вимога: оскільки університетів як академічних навчальних закладів в країні достатньо, то виші з чітко окресленим технічним спрямуванням реорганізувати у вищі технічні школи, які готують інженерів-спеціалістів.

– У них є бакалаврат, є магістеріум, але основне завдання – це підготовка інженерів-спеціалістів. На заводі «Audi» бакалавр отримує близько 3,5 тисяч євро, а спеціаліст і магістр – 3,8 тисячі євро. Отож, спеціалістів прирівнюють до магістрів. – Розповідає Леонід Клавдійович. – Навчання суттєво відрізняється від нашого. Якщо у нас дисципліна «деталі машин» читається на третьому курсі, то у них з другого семестру першого курсу. Ця дисципліна є базовою і вчать її впродовж трьох семестрів. Спочатку проходять теоретичний курс, а згодом він набуває більш практичного змісту. Іспит складають лише з конкретних практичних задач, які охоплюють певні розділи дисципліни. Наприклад, три розділи вивчили, то три задачі, які узагальнюють ці розділи, пропонуються на іспит. Якщо людина теоретично не підготовлена, практичні задачі не зможе розв'язати. І ці практичні задачі максимально наближені до тих, котрі розв'язує фахівець на підприємстві – це наріжний камінь навчання. Курсове проектування також не є суто консультативним – кожен студент на робочому місці за комп'ютером виконує проєкт, при потребі спілкуючись із викладачем, в якого консультація є аудиторним навантаженням.

До речі, один із дипломних проєктів студентів Західно-саксонської вищої школи – розробка боліду для Формули-1.

Кандидат технічних наук, доцент кафедри нашого університету Леонід Поліщук (перший праворуч), у центрі – професор Карл-Хайнц Нойман, завідувач кафедри «Деталі машин» Західно-саксонської вищої школи, і доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри опору матеріалів Львівської політехніки Євген Харченко

**І «HORCH», І «AUDI» –
СЛУХАТИ**

Місто Цвіккау дало Німеччині «Horch» і «Audi». Август Хорх, будучи талановитим інженером, у 1904 році заснував завод, який випускав автомобілі «Horch». (Цей автомобіль використовувався під час Другої Світової). І хоч отримав багато патентів, конструюючи нові моделі, але оскільки був співвласником, за тодішнім законодавством не мав права на цьому підприємстві працювати. Тож, зовсім поруч заводу «Horch» він через певний час будує нове підприємство і починає випускати там автомобілі також під назвою «Horch». Попереднє підприємство виставило претензії: «Horch» – це наша торгова марка, хоч і ваше прізвище. І Хорх погодився, задумавшись, як назвати свій новий автомобіль. Один його молодий інженер запропонував:

німецькою «horch» – слухати, давайте назвемо латиною «ауді». І до війни в Цвіккау працювали два автозаводи: і «Horch», і «Audi». Після війни «Audi» перемістився в Західну Німеччину, а на місці того заводу почав працювати «Trabant», що випускав сімейний автомобіль з пластмасовим кузовом.

Тож, Цвіккау завдячує своїм розвитком саме автомобілебудуванню. Нещодавно завод «Audi» святкував своє сторіччя. Святкував не у тому місті, де перебуває нині, а тут, у Цвіккау. Крім того, це батьківщина видатного композитора Роберта Шумана, на честь якого тут проводяться щорічні музичні фестивалі.

**НАВЧАЛЬНО-ЛАБОРАТОРНИЙ ЦЕНТР
ЗА 20 МЛН. ЄВРО**

Заслуги Західно-саксонської вищої школи не забуті, адже вона багато років готувала спеціалістів для галузі. Тому для неї побудований суперсучасний навчально-ла-

З Монікою Кац, проректором з міжнародних зв'язків Західно-саксонської вищої школи

бораторний центр, вартістю 20 млн. євро. І це все на кошти людей, небайдужих до розвитку німецького автомобілебудування.

– Тут стоїть «Audi-A8 quattro» у розрізі для наочності, можна побачити усі вузли цього автомобіля, особливості конструкції. На першому поверсі студенти займаються дослідженнями, до речі, й на замовлення підприємств, а на другому навчальні кабінети, де обраховують результати. – Продовжує свою розповідь Леонід Клавдійович.

– Також дуже цікавим є Центр наукових досліджень і впроваджень. Це місце було метою мого відрядження. Тут займаються дослідженнями на замовлення. Але не тільки автомобільних фірм. Проблеми динаміки не є вузько спрямованими, вони всезагальні. Що таке динаміка споруд, можна було зрозуміти, спостерігаючи у Волгограді за мостом, коли він раптом почав коливатися. Ці коливання сягали почасти 1-1,5 метра. Нині схилиються до думки, що причиною тому було вітрове навантаження, яке й спричинило резонансні явища. В Америці в середині минулого сторіччя з такої ж причини був зруйнований міст. Нещодавно у цей Центр звернулися китайці з проханням дослідити їхні пилки для розрізання деревини, які спричинювали високий травматизм. Для дослідження роботи цих пилок створили спеціальний стенд, який моделює виробничі ситуації. Як результат – встановлено причини, інформацію передали в Шанхай на підприємство, яке випускає ці пилки. Але пріоритетним в роботі Центру є дослідження динаміки оболонкових, стержневих систем та корпусних деталей. Коли я там перебував, якраз проводилися дослідження нової корпусної деталі до ходової частини нової «Audi». Мене делікатно попередили, що цю деталь фотографувати не можна. Дуже різнобічні дослідження проводять. Лабораторна база серйозна і сучасна, тому радий домовленості, що кілька моїх аспірантів поїдуть у цей Центр на стажування.

ВЕРСТАТ ЗА 400 ТИСЯЧ ЄВРО – ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Окрім зазначених науково-лабораторних баз, є у них чудова лабораторія технології машинобудування та верстатобудування. Новий верстат, випущений півроку тому, що коштує близько 400 тисяч євро, уже є у лабораторії, і студенти мають можливість на цьому новітньому обладнанні проводити лабораторні роботи. Лабораторія надсучасна – усі верстати нині використовуються у виробництві. Хоча Леоніду Клавдійовичу приємно було побачити старенькі зубооброблювальні верстати. Основні принципи побудови їхньої конструкції переходять з одного верстату в інший.

– Розвиток проектування, конструювання нині пов'язаний із використанням нових комп'ютерних програмних комплексів. Приміром, NOSTRAN. Програма донедавна була засекречена, тому що була створена для потреб NASA та використовувалась для конструювання космічних систем, а зараз вона доступна. Без використання цих сучасних програм нам неможливо конкурувати. Слід у нас створювати інженерні центри розрахунку з використанням цих сучасних програм. До того ж для навчання

**Для студентів – усе!
Навіть «Audi-A8 quattro» у розрізі**

студентів вони нині можуть бути отримані безкоштовно з подальшим поновленням. Таким шляхом пішли кілька провідних ВНЗ України.

Оскільки працюю над докторською дисертацією, одна із цілей поїздки – домовитись, аби певні розділи своєї наукової роботи виконати на лабораторній технічній базі Західносаксонської вищої школи. Отримав запрошення на стажування. Така перспектива надихає на подальше співробітництво.

УСЕ ПОЧАЛОСЬ ЗІ СЛОВА І УСЕ ВІД СЛОВА ЗАЛЕЖИТЬ

Леонід Клавдійович продовжує оповідь:

– У Західносаксонській вищій школі навчаються чимало іноземців – прагнуть залучати якомога більше іноземних студентів, аби потім вони пропагували німецьку культуру і мову. З пані Монікою Кац, проректором з міжнародних зв'язків, ми спілкувались щодо співробітництва з нашим Інститутом машинобудування і транспорту, зокрема з кафедрою металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв. Пані Моніка висловила бажання відвідати наш університет з тим, щоб сприяти, аби і студенти мали можливість стажуватися чи навчатися в Західносаксонській вищій школі. Але маємо одну суттєву проблему – мова. Знання німецької чи англійської – нині життєва необхідність.

Мова – проблема не тільки студентів, а нашої української освіти загалом. Знання іноземної дасть можливість швидко асимілювати в науку Європи і світу, який і нам цікавий, і якому ми цікаві насамперед своїм науковим потенціалом.

Багато моїх колишніх студентів зараз працюють за кордоном. Приміром, Андрій Глухий – в Німеччині, Максим Бернік – в Австралії, Михайло Шпігельман працює зараз в Нью-Йорку інженером-механіком. Знаю, що ціла група наших випускників з України працює на фірмі Siemens. Керівником цієї групи є Катя Іванішина, яка є випускницею нашого енергетичного інституту. Ця група працює над проблемою оновлення обладнання енергетичних систем

Москви. Уже успішно здали кілька проектів.

Західносаксонська вища школа має факультети машинобудування і автомобілів, електротехніки, інформатики, архітектури, мистецтва, текстилю, дизайну, дере-

Старовинний центр Цейкау

вообропки. Тривалий час активно співпрацюють зі Львівською Політехнікою. Багато хто із львівських студентів виконував там дипломні проекти, а викладачі пройшли стажування.

Доцент Поліщук: «Багато моїх колишніх студентів зараз працюють за кордоном. Приміром, Андрій Глухий – в Німеччині, Максим Бернік – в Австралії, Михайло Шпігельман працює зараз в Нью-Йорку інженером-механіком. Знаю, що ціла група наших випускників з України працює на фірмі Siemens. Керівником цієї групи є Катя Іванішина, яка є випускницею нашого енергетичного інституту. Ця група працює над проблемою оновлення обладнання енергетичних систем Москви. Уже успішно здали кілька проектів».

Пані Моніка Кац наголосила, що зацікавлена в контактах зі студентами нашого ВНТУ не лише спеціальності машинобудування (вони вже встановлені), а й з економістами, програмістами. Підкреслила, що слід ширше використовувати можливості, які надають різноманітні програми, насамперед програма «Східноєвропейське співробітництво», Леонард Ейлер тощо. Мій син Андрій, який теж випускник нашого університету, а зараз заступник директора Міських електричних мереж, також через DAAD стажувався в науково-дослідному інституті в Німеччині, і це йому дуже потім допомогло в кар'єрному рості. Донька моя також двічі стажувалась у Німеччині, зараз вона працює у Вашингтоні і займається програмою підтримки стратегічних мов. Є куратором напрямків Росія, Таджикистан, Китай – готує американських студентів для стажування в цих країнах.

Вітаємо!

**Доцента нашого університету
Леоніда Поліщука обрано академіком
Підійомно-транспортної Академії наук України**

Пані Моніка зауважила, що студенти нашого Вінницького технічного університету можуть навчатися семестр чи два у Німеччині, а німецькі у ВНТУ при обопільному зарахуванні екзаменів за умови узгодженості навчальних програм. Готові, щоб наші науковці читали в них лекції. Але знову все – мова.

Пам'ятник сімейній автівеці «Trabant»

Моя поїздка мала не лише науковий характер, а порушували й навчальні проблеми, обговорювали ідеї співробітництва. Сподіваюсь, що вони будуть зреалізовані. Але незнання іноземної мови – це основний бар'єр, який не дає змоги нам використовувати ці чудові можливості.

ПОЧИНАЄМО З ГРИ

Ідея проведення квесту для першокурсників зародилася минулого року, тоді і дебютував цей проект Студентського самоврядування під назвою «Пізнай ВНТУ». Цього року уже вдруге на території нашого університету проводився цей захід.

Мета проведення квесту: ознайомлення студентів-першокурсників із особливостями, територією, адміністрацією, студентським самоврядуванням та життям Вінницького національного технічного університету, а також знайомство між самими першокурсниками.

За допомогою проведення квесту ми хочемо показати учасникам наскільки важлива «командна робота» і те, що для досягнення поставленої мети важливо, щоб команда працювала як єдине ціле, а не кожен учасник діяв окремо. Крім того, показуємо наскільки важливо молоді вести здоровий спосіб життя та всебічно розвиватися.

Захід проходив у два етапи. Перший розпочався 8 вересня на стадіоні ім. А. Кулика. Тоді ж, кожна команда отримала завдання, які сформовані у вигляді загадок. Першокурсникам потрібно було відшукати: бібліотеку, їдальню, банкомати, офіс Студентського самоврядування, офіс студентської секції профспілки, силовий майданчик та медпункт. Кожен старшокурсник скаже: «Та що тут такого важкого?», але згадайте себе на першому курсі, перерви не вистачало, щоб аудиторію знайти, я вже не кажу, наприклад, про бібліотеку. На кожному об'єкті командам потрібно було виконати завдання, щоб отримати наступну загадку, наприклад, в офісі Студентського самоврядування всі без винятку співали гімн України.

Другий етап квесту кожна команда проходила у своєму навчальному корпусі. Вранці 9 вересня о 8⁰⁰ учасники отримали завдання: відшукати Голову та заступника Голови Студентської ради факультету, заступника декана (у якого потрібно було дізнатися про систему перепоселення до гуртожитку), декана (написати заяву про звільнення з одного уроку), методистів деканату (познайомитися з ними та дізнатися про розміри стипендії Президента України, ВРУ, Кабінету Міністрів України та ОДА), написати вірш про спеціальності свого факультету, коротко записати історію заснування факультету, дати відповіді на 10 запитань, сфотографуватися всією командою з деканом факультету.

Підбиття підсумків, оголошення офіційних результатів та церемонія нагородження переможців проходила в актовій залі університету, де на всіх чекав святковий концерт за участю фіналістів проекту «ВНТУ має таланти» та учасників конкурсу «Студентська осінь - 2009».

За рішенням оргкомітету

почесне третє місце посіла команда факультету теплоенергетики та газопостачання,

друге місце виборола команда факультету електро-механіки, електроспоживання та енергетичного менеджменту,

переможці цьогорічного квесту – команда факультету будівництва та будівельного менеджменту.

Всі команди отримали грамоти за участь у квесті, а переможці були нагороджені ювілейними книгами «ВНТУ 50», почесними грамотами та грошовою премією від Президента Студентського самоврядування ВНТУ.

Сподіваюся, що стане доброю традицією на початку вересня кожного навчального року влаштовувати квест для першокурсників.

**Ігор КОЛОС,
координатор проекту,
Президент СтС ВНТУ**

Картина+вірш

ХУДОЖНИК ПОЗНАЙОМИТЬ І ПОМИРИТЬ...

З найновіших поезій Михайла Стрельбицького на 120-ліття Федора Коновалюка

"ЦВІТЕ БОРЩАГІВСЬКА ВУЛИЦЯ. 1948"

Людмилі Мишанській

Цвіте Борщагівська вулиця,
не згірше сусідніх цвіте:
будинок садочком затулиться
та й мріє про щось святе.
Хай хоч би ходили глашатаї,
несли прапори гріха, -
садочки, війною пошарпані,
прикриють від зазіхань.
Дерева є зовсім занедбані.
Підбілені є й підтеплені.
На деяких видно сучки.
Є висипані стежечки.
І тіней хупаве мереживо
лягло і рухомо лежить.
А вгору цвісти - не обмежено,
там марево клично дрижить.
Цвіте Борщагівська! О Боженьку,
зморозити цвіту не дай!
Трави ізмарагд, подорожнику,
по стежці хутчіш розгортай.

"КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ. ЗИМА. ПІДСОБНЕ ГОСПОДАРСТВО. 1955"

Поезія і проза хуторна.
Тут світла тиск такий...
Сюди би Макса Планка!
Підсобне господарство - як паланка:
тили науки, рідна сторона.

Стіжків об'єми. Дрина і рожна
прямі і напямні, і найпряміші.
І гай-гайок під снігом наймиліший
(і - іноді - ціна договірنا?).

Сам інститут - от, певне, річ у чім! -
постав, було, з прибутків цукроварень:
щоб юнь вести в технічні закамари,
та не на шкоду світу орачів.

В цім інституті вчилися колись
Сікорський, Корольов, Яновський Юрій;
тому і ці пенати не похмурі,
тому й мороз на сонці - блись! та блись!

Хтось переїжджй кине легкома:
"Тривале повоєння, щем-злидарство!.."

А нам тривкіш поезії нема:
"Політехнічний інститут. Зима.
Підсобне господарство".

ХАТКИ-1984

Сергієві Нагорному

Хатки-грибки, кораблики-хатки,
хатинки-рукавички-розторопи,
хатки - з-під снігу ніби-перископи,
хатки - духовні анти-Соловки,
відтіснені в "підбрюшшя"
до Європи...

Являються-малюються вони,
болять фантомно і фантомно суцці
останньої художнику весни,
фантомно суцці, тож і неминущі.

Прожив на світі дев'яносто й три,
розмінює четвертого... хатками,
і здачу в Бога дістає... хатками -
зіходять, насилаються згори:

зграбненькі, біль-білявенькі,
сивенькі, дим-димком
барвоприступні, дим-димком
тепленькі.

Хоч різні є над ними димарі:
один - на нім, як на сопліці, грати,
а інший - дише, чмихає,
як кратер...

... Душа в тій грі й злетіла о порі?

ХУДОЖНИК ПОЗНАЙОМИТЬ І ПОМИРИТЬ

(Найновіший вірш з циклу
"Студ-і-Я")

"Вчора, а саме 22 березня 2010 року, в
день святкування в центрі культурології
ВНТУ 120-ї річниці Федора Коновалюка,
ми вкотре захотіли поринути в
захоплюючий світ творчості цього ху-
дожника. Але чи то ми щось не поділили,
чи що, не в цьому суть, проте невеличка
сварка суттєво зіпсувала нам настрої.
Але це не змінило наших планів вкотре
відвідати експозицію Коновалюка.
І якось так, невідомим чином, одночасно
ми зупинили свої погляди на осінньому
пейзажі "Озеро Бабка". Це щось ней-
мовірно: стояти і просто милуватись

красою природи в картині. Нас захопили
неймовірні почуття, ми знову відчули
той стан, який пережили на першому
курсі, коли ми, зовсім юні ще, вперше оз-
найомлювалися з цим різноманіттям
геніальності автора. Ностальгія не
дуже часто буває приємною, але в цей
момент вона просто змусила нас
усміхнутись. І в обговоренні знов поба-
ченого, захоплені спогадами, ми навіть
про сварку забули. Згадали тільки під
вечір. І ще довго, напевне, будемо згаду-
вати цей чудовий день. День 120-ї
річниці нашого Федора Коновалюка".

Олександра Кулик,
Сергій Сторожев,

студенти Інституту автоматики
ВНТУ (2СІ-07).

Художник познайомить,
і помирить,
і - помиривши -
познайомить знов:
поглибить погляд,
овиди розширить -
однаково, чи дружба,
чи любов
звела у часі цім на цій землі
істоти ваші, друзі муралі.
(Нас муралями Хвильовий назвав,
що теж про нас колись-то дещо знав).

Тож - знаймося! Активно співіснуймо:
в художнику, в поетові стремління
нових себе щодня собі даруймо -
без окриків, без сліз, без голосін, -

просвітлених, відсвіжених, голінних,
собі і всім в найкращому незмінних.

БАНАЛЬНІСТЬ? НІ, ПИТОМА НЕВИЧЕРПНІСТЬ

"Поезія - це завжди неповторність", -
одна сказала, а раділи всі:
аж навіть той,

хто мав лишень проворність,
"сучасника" співають "у всій красі".

"Поезія - це завжди невичерпність", -
пора сказати. Фраза нелегка,
а треба: а зішлемося на чемність
і кількість хаток Коновалюка;

і Катерин (Шевченкових) у нього ж,
у Федора, у Зотиковича,
і деревцят, хмарин, снігів... До того ж -
струмків, джерел, ставочків, що ляцять.

... Й за браком фарб періоди бували,
а мовби не біднішав колорит.
І мерехтять кавказькі перевали,
і барводише моря лазурит.

Банальний? Ні! Вже й дев'яносторічний,
відтінками, акцентами пашів...
Поезія - це завжди поклик стрічний,
не лиш безсмертний доторк до душі.

Менлі спогади

СТЕПАШКИ ЯК КУЛЬТУРНА СТОЛИЦЯ РЕГІОНУ

Порятунок нужденних культури завжди був (а сьогодні стає особливо!) справою їхніх же рук... Дуже добре це видно на прикладі спортивно-оздоровчого табору «Супутник», що розташований у благословенному краї Степашок.

Яке дивовижне чудо, цей край! Ліс, поле, ріка – усе, що твоя романтична душа бажає: неймовірної краси пейзажі і чарівний спів птахів, найчистіше повітря і смачнюща кринична вода, фітотерапія, риболовля, грибне полювання! Кращого відпочинку важко собі уявити.

Треба віддати належне працівникам табору. Ці люди самовіддано виконують свої обов'язки. Проводяться на прекрасному рівні найрізноманітніші заходи: з футболу, волейболу, бадмінтону, тенісу, рибної ловлі, плавання, шашок, шахів – на будь-який смак, для будь-якого клієнта! Не в збитку і самі юні жителі цієї спортивної чудо-республіки: веселі старты, конкурси на кращий малюнок.

Цього року на другій зміні дитячі змагання блискуче переплетені з конкурсом на кращу спортивну родину. Ото було весело! Для молоді – дискотеки: по своїх дітях і онуках знаю – як це важливо.

Понад чверть століття улітку відвідую ці місця. З них більше 10 років працював заступником директора табору з культурно-масової (та іншої) роботи. Ще наприкінці 80-х мені люб'язно запропонували робити за гроші те, що я і так проводив з власної ініціативи: організовувати турніри і сеанси одночасної гри з шахів, проводити вечори відпочинку, випускати стінгазети (бажано у віршах), вести по місцевому радіо календар ювілейних дат світової культури...

З великою наснагою я включився в підготовку Днів Нептуна. А Нептун у той час у нас був колоритний – завідувач кафедри фізвиховання Ярослав Ларіонович Кулик. Йому не треба було і гримуватися... А підготовка до Карнавалу – підсумкового дійства сезону? Дотепер це один з найважливіших заходів. Тут потрібно задіяти творчий потенціал усіх учасників: непросто, але завжди феєрично цікаво.

Сьогодні ми усе менше читаємо художню літературу. А от у Степашках часом хочеться долучитися до великого спадку культурного минулого. Пороздумувати, так би мовити, про життя: адже справжня література завжди – про тебе! З двох шаф невеликої бібліотеки з дуже дивним підбором книг – ото справді: «Ищите в этой куче жемчужные зерна!» – мені свого часу пощастило запропонувати людям те, що вони могли прочитати на відпочинку і не зіпсувати собі настрої. Здається, що про читачів на свіжому повітрі повинна гарненько подумати університетська бібліотека і презентувати таборіві пару десятків екземплярів добротної літератури.

У ті гнилі совкові часи на наш табір виписувалася неймовірна кількість газет і журналів, і відповідальні викладачі за вулиці (були і такі!) з трудом поширювали цю кляту агітацію і пропаганду. Уявіть собі такий діалог: « – Ну, будь-ласка, візьміть свіжу «Правду» («Известия», «Труд», «Робочую газету»...)! – Ні, візьму тільки «Літературку» («Огонек», «Крокодил», «Перець», «Советский спорт»...). Нині таке здається зовсім неймовірним...

Але цей діалог не з фантастичного роману!

Саме тоді під моїм чуйним керівництвом стали проходити поетичні вечори. Найчастіше це були моноконцерти, однак іноді самі відпочиваючі пропонували свої послуги в проведенні подібних свят для душі. І тоді за столиками запалювалися свічки, читалися вірші, звучали під гітару романси.

Традиційно поетичні вечори найчастіше проводилися (і проводяться дотепер) на першому і другому заїздах приблизно 2-3 рази в зміну. Яких ми торкалися тем? Пастернак і Ахматова, Цветаєва і Єсенін, Маяковський і Глазков, Бернс і Байрон – усіх не перерахуєш. Пізніше тематика збагатилася іменами Пушкіна і Лермонтова, Гумільова і Губермана, Дона Амінадо і Георгія Іванова, Саші Чорного й Омара Хайяма...

І все ж щорічно теми, звісно, повторюються. Тому щораз вносяться певні зміни: читаються нові твори, йде розповідь про різні періоди творчості художників слова: адже цікавого матеріалу безмір! Іноді, пам'ятаючи про постійних клієнтів, проблема демонструється з несподіваного боку. Наприклад, цього року проведена лекція-концерт із провокаційною назвою «Маяковський – Пушкін ХХ століття»... А потім вечір «Перлини срібного століття»: приємно почитати улюблені вірші...

В університеті сьогодні вже немає навчальних курсів «Українська і зарубіжна культура», «Західноєвропейське мистецтво»: у технічному ВНЗ з точки зору владомощі це виявилось недозволеною розкішшю!..

У спортивно-оздоровчому таборі тепер немає заступника з виховної і культурно-масової роботи: буцім, навіть

нам цей масовик-затійник?!..

Але дивна річ! Багато людей, що вирішили зануритися в романтику зі зручностями надворі, раптом згадують, що їм чітко чогось не вистачає. І тоді дістаються з рюкзаків книги, мольберти, гітари. Частіше згадують про телевізор. І коли настає час поетичних вечорів, сьогоднішній відпочивальник уже з великим бажанням приходить на такі заходи. Раніш як правило кількість слухачів була від 12-15 до 30 осіб. І це вже добре. А от цього року на кожний з чотирьох вечорів липня заявилося набагато більше – 30-45 учасників дійства. Отож, у нормальних людей не просто є певна потреба – вона не зменшується! Приємний і такий факт: до нас регулярно приходять і з табору медуніверситету. І це теж говорить багато про що.

З великим ентузіазмом підтримує подібні починання адміністрація і працівники табору. Було б дуже проблематично без них проводити щорічно свята для душі на гарному рівні. Адже потрібно і місце відповідним чином підготувати, і час визначити зручний для усіх: табір-то спортивний, прецікавих заходів навалом! Необхідно повідомити потенційним учасникам про майбутню подію, а якщо треба, то і провести агітаційну роботу. Але для мене ще важливіше інше: адже і директор табору Василь Овчарук (як і всі його попередники), і викладачі Світлана Тихонова, Діна Харіна, Аліна Чхань, (та й багато інших) – це не тільки прекрасні організатори, але і вдячні слухачі. За що їм від мене і усієї світової культури особлива подяка.

Михайло ХАРЬКОВ,
старший викладач кафедри КСПП

СТУДЕНТИ-ВІДПОЧИВАЛЬНИКИ

Допоки не побуваєш у нашому університетському таборі, що на березі Південного Бугу поблизу села Степашки, доти не зрозумієш, чому стільки і студентів, і викладачів замість відпочинку, скажімо, у Карпатах чи на морському узбережжі віддають перевагу нашому «Супутнику». Тож, нинішнього літа влаштував такий відпочинок і собі.

Дванадцять днів у таборі разом зі студентськими

друзями ми набиралися сил – співали, танцювали, дискотували, грали в більярд та настільний теніс, бадмінтон, волейбол та футбол, збирали гриби і рибалили – на човнах. А ще – свіже, напоєне хвоєю, духмяне повітря, смачні й поживні страви, якими щедро й щиро тричі на день частували наші куховари.

Стоїш над широченним Бугом, що розкинув свої синьо-блакитні плеса за горизонт, вітер куйовдить волосся, а за спиною з лісу, який ось тут поруч, доноситься спів лісових пташок... Довгі вечори біля багаття та пісні під гітару – романтика юності.

Тут після семінарів і лекцій, самостійних, контрольних, заліків та іспитів відновлюється дивовижно! Життя складається зі щоденних розваг, щастя та відпочинку. Райський куточок, наповнений світлом, теплом та енергією, де прокидаєшся під звуки музики, що надає позитиву на цілий день. Крашого заряду креативною енергією перед новим навчальним роком годі й шукати!

Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07,
Інститут ЕЕЕМ
голова профбюро
факультету

ДЖЕРЕЛО ЩАСТЯ

Твори майстрині художнього текстилю Ірини Шостак-Орлової гармонізують, висвітлюють і радують душу глядача, надихають радістю й оптимізмом. Що це справді так – переконайтесь, завітавши до експозиційної зали нашого Центру культурології і виховання студентів.

– Настрій цієї виставки такий, як сама Іра: душевність, милість, приязність... Як це здорово і

нених робіт – перша експозиція цього навчального року в нашому університеті і уже 166 від початку роботи ЦКіВС, який незабарі відзначатиме своє 20-ліття. Для майстрині ця виставка теж особлива:

по-справжньому! – **Наталія Дубенкова** теж, як і авторка виставки, творить у вінницькій арт-майстерні «Скриня». – Мене найбільше вражає, як Іра працює з дітьми, з яким теплом, з яким вмінням вчить креативу, вмінню побачити в буденних речах щось високе. Її настрій, характер помітний і в дитячих роботах. Вдячна Ірі за те, що ми усі гріємось біля неї.

Ірина Шостак-Орлова член Національної спілки художників України, учасниця багатьох міжнародних виставок.

– Чудовий художник-митець, те, що бачимо – вражає. Ваша авторська техніка – це і загадка, і чудо, справді дивовижа. Незбагненне поєднання традиції і сучасного мистецтва. – Зауважила, відкриваючи виставку **старший викладач кафедри КСПП Наталія Грозна.**

То нині рідкісно – зустріти щасливу людину. Суєтність, стресовість, пристрасність нашого буття не на те налаштована.

– А я вважаю себе щасливою людиною, адже я можу жити не тільки буднями. – Запевняє Ірина Едуардівна. – Мої злети в моїх роботах. Я шукала свій шлях дуже довго і мені здається, я його знайшла, і впевнено ним іду. Ще хотілось би знайти в собі якісь нові грані. Адже відкривати себе дуже цікаво. Щаслива з того, що мене оточують такі цікаві люди. З їхньою допомогою я змогла відкрити в собі нове. Художник має бути щасливим, аби ділитися своєю творчістю. Я відкрила сьогодні для вас свою душу. Вірю, що вам сподобаються мої думки і знайдуть співзвучність у ваших серцях.

Одна із мрій художниці – зробити проект разом із сином Віктором, який зараз є другокурсником Львівської національної академії мистецтв. Хлопець займається художнім склом. У дитинстві Вітю називали юний Пікассо. До речі, виставка його робіт експонувалась у нашому університеті у 2004-му.

А нинішня виставка Іри-

Ляльки-мотанки Ірини Шостак-Орлової

– Є першою у відзначенні власного ювілею авторки, знаменує початок її особистого ювілейного року. – **Заслужений діяч мистецтв України, голова Вінницької спілки художників України Леонтій Гринюк** приготував своїй колезі ошатний букет троянд. – Іра надзвичайно симпатична людина, має дуже хороший смак, цікава у стилістиці. Здобутки її феноменально цікаві. Це є досконалість і витонченість. Те, що нині представлено у виставковій залі, створено за останні кілька років. Насолоджуйтесь цими роботами!

Директор арт-галереї «ІнтерШик» Людмила Бушинська зізналась, що вважає

за честь мати Іринині роботи у своїй власній колекції. Особливо відзначила незвичайність її авторських ляльок-мотанок.

– Іра як джерело, яке весь час пульсує і весь час

свіже й потужне. Я бажаю вам дивувати тих, хто вас знає давно і тих, хто познайомився з вами зовсім недавно. – Це побажання **завідувачки Центру народознавства ВДПУ Тетяни Пірус.**

А дизайнер ЦКіВС, член Національної спілки художників України **Юрій Кізімов** подякував своїй колезі Людмилі Мишанській за ініціативу провести таку неймовірно чудову виставку. І як текстильник за фахом відзначив з абсолютним розумінням справи:

– Іра дуже творча особистість, завжди в пошуку. Художник саме таким має бути, як вона.

Арт-майстерня «Скриня» запрошує студентів нашого університету освоювати декоративно-прикладне мистецтво – авторська лялька, клаттєва техніка, різні напрями текстилю: батик, змішана техніка з елементами ткацтва, аплікації, вишивки.

Сам собі психолог

Юність – найкраща пора життя, але це час, коли безтурботне дитинство йде від тебе і з'являються перші труднощі, які іноді потрібно долати самотійно.

Часом здається, що все погано – зіпсувалися стосунки з друзями, тебе принизили, ти почуваєшся самотнім, батьки розлучаються, ти втратив близьку людину, трапилось щось таке, що здається не виправним. Це може викликати найчорніші думки і навіть бажання піти з життя.

Але істина у тому, що найнестерпніший біль з часом втихає. З'являються нові обставини та варіанти, все виправляється. Треба тільки мати сили і не втрачати надії.

Вихід завжди є! І ще: треба не боятися звертатися за допомогою. Думати, що це принизливо, або соромно – помилка.

У кожної людини настрої змінюються, часом її охоплює туга та журба. Коли такий стан не минає декілька тижнів, він перетворюється на депресію. Депресія може спотворити сприйняття дійсності та підштовхнути людину до неадекватних дій.

Тому перевіряй себе – якщо декілька з наведених нижче тверджень стосуються тебе чи твоїх друзів – можливо, є сенс звернутися за допомогою:

- прокидаюся пізно, погано сплю, постійно хочу спати;
- відчуваю постійний неспокій;
- почуваюся самотньо, віддаляюся від рідних та друзів;
- ні на чому не можу зосередитися;

- у мене змінився апетит, я швидко втрачаю чи набираю вагу;

- те, що раніше подобалося, більше не цікавить та не радує мене;

- змінився звичайний настрій та поведінка: раніше був спокійний, а зараз – збуджений, раніше подобалося компанії, а зараз уникаю будь-якого спілкування;

- мені здається, що жити немає сенсу.

Пропоную «практичну дорожню карту», якою необхідно керуватися при несподіваних проблемах, сюрпризах і невдачах у навчанні, на роботі, вдома.

Підвищити психологічну пружність можна, змінивши спосіб осмислення проблеми.

Тож, деякі фактори пружності:

- відсутність надмірної самокритики;
- свідоме управління поведінкою в будь-якій кризовій ситуації;
- вміння впоратися з горем і занепокоєнням;
- переборення перешкод у

стосунках, у навчанні;

- досягати кращого фізичного здоров'я;

- підтримка оптимізму;

- уміння використовувати позитивні шанси, що дає життя.

ПРАВИЛА, ЯКІ ВЕДУТЬ ЛЮДИНУ ДО ЩАСЛИВОГО ТА ЗДОРОВОГО ЖИТТЯ

Підтримуйте зв'язки з іншими.

Добрі стосунки з членами родини, друзями та іншими людьми мають дуже велике значення. Приймайте допомогу й підтримку від тих, хто про вас піклується. Допомога іншим, коли їм важко, також приносить користь тому, хто допомагає.

Дивіться на події у перспективі.

Ви не можете змінити те, що вже трапилось, але можете змінити власну інтерпретацію цих подій і реакцію на них. Спробуйте вийти за межі сьогодення і подивитися на майбутні події у перспективі. Пам'ятайте, що травматичні події закінчуються й обставини можуть, зрештою, поліпшитися. Навіть при виникненні дуже тяжких подій розглядайте ситуацію в ширшому контексті і довгостроковій перспективі. Не слід висмикувати окремих випадок з потоку життєвих подій. Відзначте будь-які думки, відчуття, звернення до яких полегшують стан у важких ситуаціях.

Сприймайте будь-які несприятливі зміни, як частину життя. Певні цілі не можуть бути досяжними через певні події. Прийняття обставин, які не можуть бути змінені, допомагає сфокусуватися на обставинах, що можуть бути скеровані.

Організуйте час для досягнення цілей. Створіть реалістичні цілі. Робіть щодня хоч щось, що наближає вас до мети. Прагнучи виконувати свої щоденні плани, ви забезпечуєте почуття стійкості, нехай все навкруг здається хаотичним. Складання щоденних планів може заспокоїти навіть дітей. Визначте час для харчування, роботи, фізичних вправ і відпочинку. Основний час віддавайте захопленням, які приносять вам насолоду.

Відпочивайте від новин, пов'язаних з травматичними подіями. Занадто багато таких новин можуть розвивати занепокоєння.

Активно дійте. Навіть у несприятливих ситуаціях настільки, наскільки можете.

Майте план на випадок непередбаченої ситуації. Такий план зробить вас підготовленим до несподіваних подій.

Підготуйте комплект безпеки. Це речі, з якими комфортно. Наприклад, улюблена книга.

Згадайте способи, за допомогою

яких ви переборювали важкі ситуації, наприклад, хворобу.

Підтримуйте оптимізм і позитивні погляди на життя. Помічайте приємні речі.

Відкривайте в собі нові можливості. Люди, які витримали стрес, стають сильнішими, стійкішими.

Подбайте про себе. Зверніть увагу на власні потреби й почуття. Зверніться до діяльності, яка приносить задоволення.

Майте інформацію про те, де можна отримати допомогу. Це література, фахівці.

До кого звернутися юнаку чи дівчині у разі виникнення відчуття, що обрана «не його» професія; або тоді, коли виникає тупик в особистісних стосунках; як бути у ситуації розлучення батьків і на чий бік схилитися (а часто це відбувається саме в період, коли доросла дитина покидає батьківський дім); як завоювати собі «місце під сонцем», коли життя абсолютно є несхожим на минуле; що робити, коли життя втрачає усякий сенс і нема надії на кращі зміни? Таких питань безліч.

Тебе вислухають та допоможуть, якщо ти звернешся за телефонами:

1560 – психолог міської «Цілодобової варті» (цілодобово)

35-60-64 – психолог Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (9 -18 год.)

0677667996 – психолог Вінницького обласного наркодиспансеру.

35-33-24 – психотерапевт Центру психосоматичної медицини (9 -18 год.)

0673027450 – психолог Вінницького осередку Української спілки психотерапевтів

Психологи ВНТУ тебе вислухають та допоможуть, якщо ти звернешся за телефонами чи особисто:

59-87-52 – гуртожиток № 3, № 5

59-87-55 – гуртожиток №4, № 6

59-87-51 – гуртожиток № 5

59-31-38 – навчальний корпус №2, каб. 2361

Лариса КОСАРЕВА,
психолог ВНТУ

Якщо потрібна психологічна допомога, звертайтеся особисто (запис на консультації щовівторка з 10.00 – 13.00, ауд. 2361, 2356)

ВРОДЛИВІ І РОЗУМНІ

Завершився традиційний університетський конкурс «Міс Наука». Цьогоріч відбувся він уже вчетверте, увінчавшись перемогою Анни Васильчук.

Із 316 випусниць бакалаврату лише 31 стала учасницею першого туру конкурсу «Міс Наука-2010». Це ті студентки, які вирішили продовжити своє навчання на науковому напрямі магістерської підготовки.

У другий тур вийшли лише 5 претенденток на отримання цього високого титулу: **Ірина Борщова, Анна Васильчук, Олена Веремій, Юлія Малогулко та Юлія Черкасова**. На урочистостях з нагоди початку нового навчального року і посвяти першокурсників у студенти вітали переможниць другого етапу змагань, а директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантури, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін вручив юним вродливцям-інтелектуалам грамоти.

Виголосив імена титулованих переможниць академік Борис Мокін. Борис Іванович зініціював ці незвичайні змагання і призовий фонд звично надає з власних коштів.

Тож, «**Віце-Міс Наука-2010**» стала **Юлія Малогулко, магістрантка наукового напрямку за спеціальністю «електричні станції»**. За це отримала грошову премію в розмірі 500 гривень.

«Міс Наука-2010» Анна Васильчук, магістрантка

Ірина Борщова, «Віце-Міс Наука-2010» Юлія Малогулко, Олена Веремій, «Міс Наука-2010» Анна Васильчук та Юлія Черкасова

наукового напрямку за спеціальністю «екологія та охорона навколишнього середовища», теж отримала премію – 1000 гривень.

Анна з 1 вересня паралельно з навчанням в магістратурі почала працювати на четвертину ставки помічником ректора. Призвичаїтись до посадових обов'язків їй допоможуть аспірантки «Міс Наука-2008» Тетяна Ярошенко та «Міс Наука-2009» Наталка Желюк. «Віце-Міс Наука-2010» Юлія Малогулко перебуватиме у резерві на цю посаду.

Редколегія:

А. В. Писклярова
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

В. В. Грабко

Б. І. Мокін

Т. Б. Буяльська

О. Н. Романюк

О. В. Осадчук

С. В. Павлов

В. М. Паламарчук

Т. С. Криклива

М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Оксани Мензул*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 24.09.2010 р.

Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2010-159

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59

Розповсюджується безкоштовно.